

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Co/598/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612215648
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Antalová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6612215648.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Antalovej a sudcov JUDr. Jany Novotnej a JUDr. Jozefa Zlochu v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, za ktorú koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č. k. 8C/113/2012-144 zo dňa 14. mája 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .
Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu škodu z titulu zodpovednosti štátu za škodu, spôsobenú pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom okresného súdu, keď v exekučnej veci v zákonnej lehote 15 dní od doručenia žiadosti písomne nepoveril exekútora na vykonanie exekúcie a k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia jej zamietnutím došlo až po uplynutí zákonnej lehoty. Náhradu trov konania žalovanému nepriznal. Okresný súd, ktorý svojím uznesením č.k. 8C/113/2012-25 zo dňa 01. augusta 2013 veci vedené na Okresnom súde v Lučenci pod spisovými značkami 8C/113/2012, 8C/114/2012, 8C/115/2012, 8C/117/2012, 8C/118/2012, 5C/118/2012, 8C/125/2012 a 8C/140/2012 spojil na spoločné konanie, ktoré boli ďalej vedené pod spoločnou spisovou značkou 8C/113/2012, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a pripojenými exekučnými spismi sp. zn. 5Er/810/2009, sp. zn. 9Er/568/2011, sp. zn. 21Er/568/2011, sp. zn. 13Er/997/2010, sp. zn. 13Er/1015/2010, sp. zn. 5Er/569/2011, sp. zn. 12Er/604/2011 a sp. zn. 5Er/1146/2010. Prvostupňový súd zistil, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde v Lučenci pod č. 5Er/810/2009 súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia dňa 26. augusta 2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s.. O žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia súd rozhodol uznesením zo dňa 07. apríla 2010 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Na odvolanie oprávneného odvolací súd prvostupňové rozhodnutie potvrdil uznesením č.k. 14CoE/123/2010 zo dňa 10. júna 2010. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 23. júla 2010. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 9Er/568/2011 súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 21. júla 2011; súd o žiadosti rozhodol svojím uznesením zo dňa 17. augusta 2011 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 21Er/568/2011 žiadosť o udelenie poverenia podal súdny exekútor dňa 21. júla 2011, žiadosť bola zamietnutá uznesením zo dňa 23. augusta 2011. V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde v Lučenci pod sp. zn. 13Er/997/2010 súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenia dňa 14. októbra 2010, o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol exekučný súd uznesením zo dňa 25. októbra 2010 tak, že žiadosť o udelenie poverenia

zamietol; na odvolanie oprávneného odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil uznesením č.k. 43CoE/117/2010 zo dňa 27. januára 2011. Rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 07. marca 2011. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 13Er/1015/2010 súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 20. októbra 2010; súd o žiadosti rozhodol svojím uznesením zo dňa 28. októbra 2010 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Na odvolanie oprávneného odvolací súd prvostupňové rozhodnutie potvrdil uznesením č.k. 14CoE/28/2011 zo dňa 07. februára 2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 30. marca 2011. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 5Er/569/2011 žiadosť o udelenie poverenia podal súdny exekútor dňa 21. júla 2011, žiadosť bola zamietnutá uznesením zo dňa 11. novembra 2011. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 12Er/604/2011 žiadosť o udelenie poverenia podal súdny exekútor dňa 03. augusta 2011, exekučné konanie bolo uznesením zo dňa 11. augusta 2011 zastavené. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 5Er/1146/2010 žiadosť o udelenie poverenia podal súdny exekútor dňa 10. decembra 2010, žiadosť bola zamietnutá uznesením zo dňa 21. januára 2011. Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd konštatoval, že aj keď nebolo o žiadosti súdneho exekútora rozhodnuté v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote, samotné nedodržanie lehoty stanovenej Exekučným poriadkom neznamená automaticky prieťahy v konaní. Exekučný súd musel preskúmať rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul; musel skúmať, či v exekučných konaniach rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola v každom jednotlivom prípade uzavretá platne. Skúmanie rozhodcovských zmlúv si pritom vyžadovalo osobitnú právnu úvahu, najmä s ohľadom na skutočnosť, že sa týkali právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Dĺžka konania bola potom primeraná náročnosti veci. Prvostupňový súd tiež poukázal na skutočnosť, že všeobecný súd v konaní o náhrade škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní, ktorú právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd Slovenskej republiky. Prvostupňový súd konštatoval, že žalobca nepreukázal kumulatívne splnenie zákonných podmienok pre vznik nároku na náhradu škody a nároku na nemajetkovú ujmu; nepreukázal, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody ani prípadnej nemajetkovej ujmy a preto neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom (spočívajúcim v tom, že rozhodol o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia po zákonom stanovenej lehote) a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. prvostupňový súd žalobu ako právne neopodstatnenú zamietol. Svoje rozhodnutie súd oprel o ustanovenia § 3 ods. 1, § 4 ods.1 písm. a), § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1, 2 a 4, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1, 2 a 3, § 19 ods. 1 a § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov; § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods.1 a 2 Exekučného poriadku. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“).

Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. V odvolaní poukázal na to, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Okresný súd rozhodol v jeho neprítomnosti, hoci na tento postup neboli splnené zákonné podmienky. Odvolateľ riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu. Ak tak spravil, odňal tým žalobcovi právo na konanie pred súdom. Súd ignoroval jeho žiadosť o zrušenie - odročenie nariadeného pojednávania, žalobca pritom trval na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Žalobca nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, ani k vykonaným dôkazom, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie, čím došlo k porušeniu jeho práva na kontradiktórne konanie. Odvolateľ ďalej namietal, že tvrdenia okresného súdu o dodržaní zákonných lehôt v exekučnom konaní nekorešpondujú s časovými úsekmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Je dôležité skúmať nielen moment, kedy súd rozhodol o poverení, ale aj moment, kedy poverenie doručil súdnemu exekútorovi. Žalobca nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov. Nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Ďalej namietal, že neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania v situácii, kedy bolo potrebné vo veci vykonať dokazovanie navrhnutými dôkazmi - listinami založenými v exekučnom spise a za stavu, kedy sa žalovaný vôbec nevyjadril k podanej žalobe, mal súd umožniť žalobcovi uplatňovať svoje stanoviská v súvislosti s nesprávnym úradným postupom. Ak tak neurobil a vo veci s konečnou platnosťou rozhodol, porušil právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces. Okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Ak súd zistil, že existuje skutočnosť brániaca vydať pre žalobcu pozitívne rozhodnutie, musel o tom informovať účastníkov konania v spore umožnením,

aby sa k tomu kontradiktórne vyjadrili. Zdôraznil presvedčenie o porušení jeho práva v exekučnom konaní na rozhodnutie v zákonnej lehote a vyjadril nepochopenie nad postupom okresného súdu, ktorý nekonštatoval porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, hoci zistil nedodržanie príslušnej zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu. Napadnutý rozsudok označil za nepreskúmateľný, pretože sa vôbec nezaobrá uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Žalobca predložil znalecký posudok o vzniku škody, ktorým je jednoznačne preukázané, že nesprávny úradný postup mal na žalobcu negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jeho majetku, a to v posudku určenej výške. Žalobca v odvolaní zároveň namietal, že prvostupňový súd bol povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o jeho návrhu na prerušenie konania osobitne rozhodnúť.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal odvolanie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. (1) Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.(2) Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalobca sa podanými žalobami voči žalovanému domáhal zaplataenia vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom exekučného súdu v exekučných konaniach, pričom nesprávny postup mal spočívať v zamietnutí žiadostí o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty. Žalobca navrhol vykonať dokazovanie len konkrétnymi exekučnými spismi okresného súdu. Priamo v žalobe žalobca vzniesol námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania prejednávanej veci nevylúčil. Okresný súd doručil žaloby žalovanému na vyjadrenie, podané vyjadrenia žalovaného k žalobám riadne doručil žalobcovi prostredníctvom pošty. Uznesením č. k. 8C/113/2012-25 z 01.08.2013 spojil na spoločné konanie veci vedené na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 8C/113/2012, 8C/114/2012, 8C/115/2012, 8C/117/2012, 8C/118/2012, 5C/118/2012, 8C/125/2012 a 8C/140/2012. Prvostupňový súd účastníkov konania na pojednávanie riadne predvolal, lehota na prípravu na pojednávanie bola zachovaná. Súd na pojednávaní po vykonaní dokazovania vyhlásil rozsudok. Do spisu okresného súdu sú pripojené fotokópie exekučných spisov sp.zn. 5Er/810/2009, 9Er/568/2011, 21Er/568/2011, 13Er/997/2010, 13Er/1015/2010, 5Er/569/2011, 12Er/604/2011 a 5Er/1146/2010. V predmetných exekučných konaniach mala byť žalobcovi podľa tvrdení žalobcu v žalobách nesprávnym úradným postupom exekučného súdu spôsobená žalobcom tvrdená škoda.

Žalobca v odvolaní proti rozsudku okresného súdu navrhol tento zrušiť s prihladnutím na jeho argumentáciu uvedenú v odvolaní a s prihladnutím na ním tvrdené procesné chyby. Vzhľadom na charakter uplatnených odvolacích námietok žalobcu je potrebné zdôrazniť, že odvolací súd je viazaný konkrétnymi odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.). V prejednanom prípade je zrejmé, že pravdepodobne z dôvodu predkladania enormného množstva typových odvolaní žalobcom na rôzne súdy, odvolacie dôvody nekorešponujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu. Odvolanie žalobcu obsahuje zhrnutie rozličných dôvodov reagujúcich na rôzne dôvody zamietnutia návrhov na začatie konania prvostupňovými súdmi SR v obdobných veciach. Odvolateľ poukazuje na skutočnosť, že neboli splnené podmienky pre rozhodnutie bez nariadenia pojednávania napriek skutočnosti, že termín pojednávania bol zo strany prvostupňového súdu riadne vytýčený a predvolanie na pojednávanie mu bolo riadne a včas doručené. V odvolaní je tak viacero rozporov a protirečení (o.i. na jednej strane odvolateľ tvrdí, že nemal možnosť sa vyjadriť k vyjadreniu žalovaného, na druhej strane tvrdí, že okresný súd mal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, pretože žalovaný sa napriek výzve súdu a doručenému návrhu k veci nevyjadril). Žalobca pripisuje súdu závery, ktoré tento v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevyslovil.

Odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj predchádzajúce konanie, vrátane napadnutého rozsudku. V plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. na ne odkazuje.

Okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právneho predpisu a vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nenaplnení predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu je v celom rozsahu správny, pretože žalobca nepreukázal ním tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu v sporných exekučných konaniach. Vzhľadom na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi § 212 ods. 1 O.s.p. sa pri posudzovaní veci krajský súd zaoberal len námietkami odvolateľa a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

Odvoláciu námietku, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca, nepovažuje odvolací súd za dôvodnú. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci založil žalobca na argumentácii, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý ako exekučný súd svojim nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá samotná skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31.05.2010); dôvodom na vylúčenie sudcu bez ďalšieho nie je ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý podľa tvrdení žalobcu svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovaného za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11.03.2013 alebo sp. zn. 3Cdo/202/2013 zo dňa 12.09.2013). Obdobne možno poukázať aj na uznesenie NS SR z 23.06.2013 sp. zn. 7Cdo/141/2013, podľa ktorého „Dôvod na vylúčenie sudcu (§ 14 ods. 1 O.s.p.) nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (viď napr. uznesenie NS SR z 31.05.2010 sp. zn. 3Nc/14/2010). Dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne svojim nesprávnym úradným postupom v inej veci založil zodpovednosť žalovanej za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z.“. Rovnako možno poukázať aj na obdobnú rozhodovaciu prax v Českej republike pri zhodnej právnej úprave (napr. uznesenie NS ČR sp. zn. 31Nd/209/2009 zverejnené pod č. 65/2010 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek). O žalobcom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu riadne rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nevylúčil. Zo spisu okresného súdu súčasne vyplýva, že uznesenia nadriadeného súdu rozhodujúceho o námietke zaujatosti (41NcC/257/2012-8 z 10.10.2012, 14NcC/539/2012-9 zo 16.10.2012, 14NcC/523/2012-9 zo 16.10.2012, 17NcC/557/2012-8 zo 17.10.2012 a 43NcC/262/2012-9 z 10.10.2012) boli účastníkom riadne doručené. Iné resp. nové dôvody zaujatosti zákonného sudcu žalobca v odvolaní neuviedol.

Odvolacia námietka žalobcu, že mu okresný súd uskutočnením pojednávania a vykonaním dokazovania v jeho neprítomnosti odňal možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na kontradiktórne konanie, je tiež nedôvodná. Zo spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie okresný súd doručil právnomu zástupcovi žalobcu riadne (prostredníctvom pošty) a včas (s poskytnutím 5-dňovej zákonnej lehoty na prípravu pojednávania). Na vykonanie pojednávania v neprítomnosti riadne a včas predvolaného žalobcu boli splnené zákonné podmienky (§ 101 ods. 2 O.s.p.). Postupom okresného súdu v súlade so zákonom nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom. K odňatiu možnosti žalobu konať pred súdom nedošlo ani v procese dokazovania. Okresný súd síce vykonal dokazovanie na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov konania (§ 101 ods. 2 O.s.p.), toto však okrem oboznámenia s návrhmi (žalobami) a písomnými podaniami účastníkov konania pozostávalo len z oboznámenia sa s listinami z exekučných spisov, ktorý ako dôkaz navrhol vykonať samotný žalobca priamo v návrhoch na začatie konania. Žalobca bol účastníkom uvedených exekučných konaní a obsah exekučných spisov mu je ako účastníkovi konania nepochybne známy. Iné dokazovanie okresný súd nevykonal. Žalobcovi boli doručené vyjadrenia žalovaného k žalobnému návrhu, pričom žalobca mal dostatok času pred súdnym pojednávaním oboznámiť sa so skutkovými a právnymi tvrdeniami žalovaného. Zákonným postupom okresného súdu nemožno dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom, k odňatiu možnosti žalobu konať pred súdom nedošlo ani v rámci dokazovania.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že okresný súd bol povinný pred rozhodnutím vo veci samej rozhodnúť o žalobcom podanom návrhu na prerušenie konania, túto námietku odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Z obsahu spisu vyplýva, že o návrhu žalobcu rozhodol okresný súd osobitným uznesením č.k. 8C/113/2012-67 z 15.10.2013 tak, že návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol. Predmetné rozhodnutie potvrdil Krajský súd v Banskej Bystrici Uznesením č. k. 17Co/260/2014-96 zo

dňa 24.03.2014. K odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom nedošlo preto ani postupom okresného súdu, ktorý napadnutým rozsudkom rozhodol vo veci samej pred nadobudnutím právoplatnosti uznesenia o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania. Týmto postupom okresného súdu žalobca nebol vylúčený z uplatnenia žiadneho svojho procesného oprávnenia. Postup okresného súdu bol plne odôvodnený hospodárnosťou konania. Navyše vyhláseným uznesením o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania bol okresný súd viazaný (§ 170 ods. 1 O.s.p.), a preto mohol pokračovať v konaní.

Odvolačný súd sa stotožnil v plnom rozsahu aj so záverom okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako jedného z predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ťažisko argumentácie žalobcu o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívalo v tvrdení, že k vydaniu rozhodnutí o žiadostiach o udelenie poverenia došlo až po zákonnej 15-dňovej lehote a zároveň v tvrdení, že exekučný súd nebol oprávnený preskúmať exekučné tituly, ktorými boli rozhodcovské rozsudky vydané v rozhodcovskom konaní. Podľa ustálenej súdnej praxe však 15-dňová lehota plynúca od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí v prípade, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (napr. uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS/605/2012 zo 14.12.2012, sp. zn. II.ÚS/520/2012 z 10.07.2013, sp. zn. II.ÚS/248/2013 z 25.04.2013 alebo sp. zn. II.ÚS/112/2013 z 13.02.2013). Postup exekučného súdu v primeraných časových obdobiach nemožno považovať za nesprávny úradný postup, resp. prieťahy v konaní, pretože je plne odôvodnený potrebou skúmania formálnej a materiálnej vykonateľnosti predloženého exekučného titulu, resp. exekučných titulov. Vzhľadom na množstvo exekučných konaní, ktoré žalobca iniciuje pred okresným súdom, je ústavne akceptovateľná aj dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie tejto činnosti (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS/606/2012 zo dňa 14.12.2012 alebo sp. zn. II.ÚS/245/2013 zo dňa 25.04.2013). Túto skutočnosť je potrebné osobitne zdôrazniť najmä v prípadoch, keď titulom pre vykonanie exekúcie sú rozhodcovské rozhodnutia - rozhodcovské rozsudky. Exekučný súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi je vždy povinný skúmať, či sú splnené formálne a materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie. Predovšetkým je povinný skúmať, či exekučný titul podľa § 41 Exekučného poriadku má všetky zákonné atribúty a či nie je v rozpore so zákonom (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku). V prípade návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku je exekučný súd oprávnený aj bez návrhu (ex offico) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy (doložky), je oprávnený vyvolať všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov preto, aby zmluvná strana nebola uvedenou zmluvou viazaná (napr. uznesenie NS SR z 10.10.2012 sp. zn. 6Cdo/105/2011, R66/2013). Žalobca postup súdu, ktorým skúmal splnenie formálnych a materiálnych predpokladov pre vedenie exekúcie, vytýkal exekučnému súdu bezdôvodne.

K okolnostiam daného prípadu odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že z jeho rozhodovacej činnosti mu je známe, že žalobca podával návrhy na vykonanie exekúcie hromadne, teda v rovnakom čase zaťažil exekučný súd veľkým počtom podaní a tak v dôsledku jeho subjektívneho konania došlo k rozhodovaniu exekučného súdu aj s určitým časovým odstupom. Jeho postup bol ovplyvnený aj tým, že exekučný súd náležitým spôsobom skúmal exekučné tituly (vrátane zmlúv uzavretých medzi účastníkmi, navrhol na vykonanie exekúcie i žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie). Ak exekučný súd adekvátnym spôsobom procesne reagoval na nezákonnosť vedenia exekúcie na základe návrhov na vykonanie exekúcie žalobcom v postavení oprávneného, nemožno sa stotožniť s tvrdením žalobcu, že na strane exekučného súdu došlo k nesprávne úradnému postupu (viď uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV.ÚS/606/2012-20 zo dňa 14.12.2012).

Žalobca napokon v odvolaní namietal aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý sa podľa neho vôbec nezaobrá uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Ani túto námietku súd nepovažoval za dôvodnú. Žalobca v konaní nepreukázal jeden z kumulatívne obligatórnych predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci - nesprávny úradný postup exekučného súdu. Keďže už nesplnenie čo len jednej z viacerých podmienok zodpovednosti za škodu, ktoré musia byť splnené kumulatívne, má za následok zamietnutie žaloby, v súlade so zásadou hospodárnosti konania by ani nebolo potrebné, aby sa okresný súd v odôvodnení

napadnutého rozsudku osobitne zaoberal splnením ďalších podmienok zodpovednosti za škodu. Takáto skutočnosť preto nespôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku. Okresný súd zrozumiteľne objasnil skutkový, ako aj právny základ rozhodnutia, ktorý postačuje pre záver o tom, že návrh žalobcu nie je dôvodný.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky žalobcu za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Tieto si však do doby rozhodnutia odvolacieho súdu neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a ich vznik nemal odvolací súd preukázaný ani zo súdneho spisu. Odvolací súd mu preto náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.